

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

På trods af en vis åbenhed fra ministeren, for så vidt angår det at høre børn og også give børn ret til samvær med andre end deres forældre, må jeg alligevel sige, at jeg egentlig synes, det er meget skuffende at høre ministeren her i dag prøve at give regeringens bud på de udfordringer, som er stillet af Socialistisk Folkeparti og Kristendemokraterne henholdsvis i lovforslaget og beslutningsforslaget.

Når jeg siger det her indledningsvis, så er det, fordi vi, sidste gang vi drøftede de her sager, faktisk havde en meget god samtale, vil jeg sige, her i Folketinget, alle partierne imellem. Jeg havde også på det tidspunkt en fornemmelse af, at regeringspartierne var indstillet på, at nu skulle der ske noget på det her område.

Så kommer ministeren her i dag og holder sådan set meget strikt fast på, at lovgivningen for det første er god nok, og at det måske så bare er praksis, der er noget galt med. Så er vi ligesom i den gamle diskussion, vi har været i før, nemlig om der ikke i virkeligheden er en sammenhæng mellem lovgivning og praksis.

Det er derfor, at spørgsmålet til ministeren er: Er det ikke sådan, at hvis vi skal have ændret praksis for alvor, sådan at det bliver barnets ret til samvær, der bliver sat i centrum, så vil det tydeligste signal, vi kan give i den sammenhæng, og det rigtige signal også være, at vi ændrer lovgivningen i stedet for bare at overlade det til juristerne?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg mener jo, det er et spørgsmål om temperament. Jeg mener, at børnenes rettigheder i høj grad er sikret gennem loven, som den ser ud nu. Det er jo derfor, at man, hvis man vil læse loven negativt, så udelukkende kan læse § 16, men vil man netop have de mere positive briller på, som sætter barnet i centrum, så må man læse § 17 med, hvor der ikke er nogen tvivl om, at det, når samværet skal fastsættes, så skal være til barnets bedste. Jeg synes næsten ikke, vi kan styrke det mere.

Jeg undrer mig også lidt over hr. Jann Sjørnsen, der plejer at have den holdning, at barnet også har ret til en far og en mor. Jeg synes jo også, det er et krav for et barn at have mulighed for at se begge forældre. Der er jeg bange for, at vi kan lave noget, der bliver så vidtgående, at man rent

faktisk kan udelukke den ene forælder i misforstået hensyntagen til barnet.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg er jo da selvfølgelig enig med ministeren i, at barnet har ret til samvær med sine forældre og ikke omvendt. Det er det, der er vores udgangspunkt, som det også fremgår tydeligt af vores beslutningsforslag.

Men lad mig lige holde fast i spørgsmålet omkring lovgivning og praksis, for det er her, uanset at familieministeren stadig væk siger, det er et spørgsmål om temperament, at jeg simpelt hen ikke forstår regeringen og ikke forstår ministeren heller denne her gang, for hvis vi ser på de undersøgelser, som Socialforskningsinstituttet har lavet, iværksat, initieret af regeringen selv, hvis vi ser på, hvad børneorganisationer i Danmark siger over en bred front, hvis vi ser på, hvad FN's Børnerettighedskomité har sagt om den danske forældremyndigheds- og samværslovgivning, så er det jo helt entydigt, at man ikke mener, at barnets ret eller barnets bedste, som det hedder i børnekonventionen, er stærkt nok forankret i lige præcis denne her lovgivning.

Så er det jo altså ikke bare et spørgsmål om temperament, fru minister, så er det også et spørgsmål om, at man tager bestik af, hvad det er for en kritik, der er blevet rettet fra forskellig side mod den danske lovgivning på det her område.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg har stor respekt for FN's Børnerettighedskomité's kritik, men vil godt slå fast her, at den ikke er rettet direkte mod den her lov. Det var mod dansk lovgivning generelt, hvor man godt kunne ønske sig, at børns rettigheder blev fremhævet. Det gælder så selvfølgelig også denne her lov, men det var sådan mod det samlede lovkompleks i Danmark, så der er ikke sådan en målrettet kritik mod lige præcis forældremyndighedsloven eller de love, der regulerer det område.

Når det så er sagt, mener jeg stadig væk, at det problem, man rejser fra SF's og Kristendemokraternes side, meget handler om udsatte børn, hvor der altså også er andre problemer i familien, og der mener jeg jo, som jeg også svarede til fru Anne Baastrup, at mange af de sager